

Undersøgelse af klager over politiet

§ 1019. Bestemmelse om undersøgelse af klager over politipersonalets adfærd under udførelsen af tjenesten træffes af lokalnævnet, jfr. §§ 115 og 115 a.

Stk. 2. Nævnet kan endvidere bestemme, at en undersøgelse skal foretages, hvis en offentlig interesse tilsiger, at omstændighederne i forbindelse med politiets virksomhed ved en bestemt lejlighed søges fastlagt.

Stk. 3. Justitsministeren kan bestemme, at en undersøgelse ikke skal foretages efter reglerne i dette kapitel, hvis hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter kræver det.

§ 1019 a. Klage indgives til nævnet i den politikreds, hvor det forhold, klagen angår, har fundet sted. Klage over myndighedsmisbrug fra politiets side under behandlingen af en straffesag kan endvidere fremsættes mundtligt til retsbogen under straffesagens behandling.

§ 1019 a. Klage indgives til nævnet eller politimesteren (politidirektøren) i den politikreds, hvor det forhold, klagen angår, har fundet sted. Klage over myndighedsmisbrug fra politiets side under behandlingen af en straffesag kan endvidere fremsættes mundtligt til retsbogen under straffesagens behandling.

§ 1019 b. Angår klagen et forhold af bagatelagtig karakter, kan nævnet forhåndsafvise klagen eller give klageren en skriftlig beklagelse.

Stk. 2. Er klagen af åbenbart urimeligt indhold, forhåndsafvises denne.

Stk. 3. Er klagen indgivet mere end 6 måneder efter, at det forhold, som klagen angår, har fundet sted, kan denne forhåndsafvises, medmindre særlige forhold taler for en undersøgelse eller kan begrunde forsinkelsen.

Stk. 4. Hvis klageren undlader efter opfordring at fremkomme med oplysninger om grundlaget for klagen, kan denne forhåndsafvises.

§ 1019 c. I andre tilfælde end de i § 1019 b nævnte skal der iværksættes en undersøgelse af klagen.

Stk. 2. Denne undersøgelse foretages af nævnets formand, politiombudsmanden, jfr. § 115 c.

§ 1019 b. Nævnet afviser at iværksætte en undersøgelse, hvis klagen findes åbenbart grundløs, eller hvis sagen anses for tilstrækkeligt oplyst. Nævnet kan endvidere afvise at iværksætte en undersøgelse, hvis klagen angår forhold af uvæsentlig betydning, hvis klageren undlader efter opfordring at fremkomme med oplysninger om grundlaget for klagen, eller hvis klagen indgives mere end 6 måneder efter, at det forhold, som klagen angår, har fundet sted.

Stk. 2. Finder nævnet, at der bør iværksættes en undersøgelse, bestemmer det, om undersøgelsen skal foretages ved retten eller af statsadvokaten. Foretages undersøgelsen af statsadvokaten, kan nævnet bestemme, at forklaring skal afgives i retten, jfr. § 1019 k.

Stk. 3. I tilfælde, hvor klagen vedrører politipersonalets adfærd i forbindelse med fjernelse af personer, der har nægtet at forlade en fast ejendom, skal der altid foretages en undersøgelse, når fjernelsen er begæret af en kommunalbestyrelse i politikredsen, et af kommunalbestyrelsens udvalg, magistraten, et af dennes medlemmer eller borgmesteren. Nævnet bestemmer, om undersøgelsen skal foretages ved retten eller af statsadvokaten.

§ 1019 c. Nævnet kan bestemme, at en sag, der er henvist til undersøgelse af statsadvokaten, skal overgå til undersøgelse ved retten.

§ 1019 d. I forbindelse med undersøgelsen skal politiombudsmanden give klageren og indklagede lejlighed til at udtale sig. Disse udtalelser skal følge med sagen ved dens tilbagesendelse til politiklagenævnet.

§ 1019 e. Politiombudsmanden kan pålægge parterne og andre at afgive forklaring i retten. Parterne har adgang til at møde med en bisidder efter eget valg. Sådanne forklaringer aflægges i byretten i den kreds, hvor det påklagede forhold har fundet sted.

§ 1019 f. Politiombudsmanden afgør, hvornår undersøgelsen slutes.

Stk. 2. Politiombudsmanden fremsender til nævnet en redegørelse for undersøgelsens forløb samt en indstilling om sagens afgørelse. Kopi af redegørelse og indstilling tilstilles klager og indklagede.